

Myslím, že každého, kto prečítal *Súmrak dňa* (*The Remains of the Day*, 1989) od Kazua Ishigura, musel zazriť rozpor medzi autorovým menom, ktoré je tak evidentne japonské, a románom, ktorý je tak dokonale anglický. Na prvý pohľad v ňom nie je nič, čo by naznačovalo, že je dielom autora japonského povodu. Ak však má čitateľ záujem o japonskú kultúru a môže sa v tomto smere oprieť o určitú mieru znalostí, môže si všimnúť, že téma, charakter aj motívy konania hlavného hrdinu majú s japonskou kultúrou viac než len málo spoločného.

Chcela som preto v tejto práci nahliadnuť pod anglický povrch a dostať sa k japonskému jadrú tohto románu. Chcela som poodhaliť, kam až v Ishigurovej tvorbe siaha vplyv japonskej kultúry, a preto som do tohto skúmania zahrnula aj prvé dva Ishigurove romány, ktoré sa odohrávajú v Japonsku, *Bledý výhľad na hory* (*A Pale View of Hills*, 1982) a *Umelec miznúceho sveta* (*An Artist of the Floating World*, 1986). Tieto tri romány dohromady tvoria uzavretý celok, pretože sú časovo najbližšie Ishigurovmu detstvu v Japonsku a tým aj vplyvu japonskej kultúry na autora. Zároveň sú to prvé výsledky autorovej snahy vyrovnat' sa s minulosťou a "vypísať" sa z konfliktu stretu dvoch odlišných kultúr potom, čo sa rodina presťahovala do Veľkej Británie. Najvýraznejšie sa táto snaha prejavuje v prvom románe, ktorý využíva a zároveň spochybňuje kultúrne stereotypy o Japonsku, ako napríklad mýtus o japonskom sklone k samovražde, či predstavu o poslušných japonských ženách. Romány majú spoločný zdržanlivý až minimalistický štýl narácie, na ktorom je zreteľný vplyv japonského filmu 50-tych rokov. Zaujímavé je aj Ishigurovo použitie japonských gramatických prvkov, vďaka ktorým vytvára dojem, že postavy v prvých dvoch románoch rozprávajú japonsky.